

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Β'.

Είναι αλήθεια πώς παράλληλα με τὴ Γυναίκα, ἄντρες ἰδεολόγοι, φιλόσοφοι καὶ οἰκονομολόγοι ἀκόμα αἰσθάνονταν τὴν ἀνάγκη γιὰ τὸν Κόσμο μᾶς πρὸ δίκαιης, πρὸ ἰσοροπημένης, εἰρηνικῆς ἐξέλιξης τῆς ἐθνικῆς καὶ διεθνoῦς ζωῆς. Πέρνοντας μάλιστα ὑπ' ὄψει τὴν τεράστια πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος σὲ μέσα οἰκονομικῆς παραγωγῆς, σὲ ἐφευρέσεις ἐπιστημονικῆς, πρὸ ὁλοένα πρὸ τρομαχτικῶν ἐφαρμοζομένων στὴν πολεμικὴ τέχνη καὶ τακτικῆ, τὸν ὄγκο τοῦ πληθυσμοῦ πρὸ μοιραία θά ἀγκάλιαζε μὴ εὐρωπαϊκῆ σύγκρουση, ὁλοένα μέσα συμβιβασμοῦ προσπαθοῦσαν νὰ βροῦν. Διαμαρτύρονταν καὶ αὐτοὶ ἐνάντια στὴν Δύναμη πρὸ καταπατοῦσε τὴν Δικαιοσύνη, διαμαρτύρονταν καὶ ἐνάντια στὴν ἐκμετάλλευση τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ οἱ κυβερνήτες τῶν λαῶν, ἀντιπροσωπευτικοὶ τύποι τῆς ἐποχῆς τῶν, ἀλλοιῶς σκεπτόντανε. Γι' αὐτοὺς ὁ πόλεμος παρουσιάζονταν σὰν ἕνας φυσικὸς νόμος καὶ ἡ Εἰρήνη δὲν ἦταν τίποτα ἄλλο παρὰ μὴ προπαρασκευῆ τοῦ ἐρχόμενου πολέμου. Ἡ ἐντατικὴ προπαρασκευῆ γιὰ τὸν ἐρχόμενο πόλεμο πρὸ ἦταν οἱ περίοδοι τῆς ἐνοπλῆς εἰρήνης εἶναι πρὸ φυσικῶν, μοιραία μᾶς ἔφεραν στὰ γεγονότα τοῦ 14.

Κι ἐνῆεν σὰν τὴν Γυναίκα, κανένας σὰν μὴ Μάννα δὲν ἐνοιῶσε τὸν πόνο αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Πόνεσε, μὰ ντροπία νὰ πῆ τὸν πόνο τῆς καὶ κατενώδωσε τὰ παιδιὰ τῆς στὰ λημέρια τοῦ θανάτου, γιὰ τῆς εἶπαν πρὸς μὲ τὴν θυσία τους θὰ ἐλευθερόνταν οἱ σκλάβοι λαοί, γιὰ τὸ αἷμα τους θὰ σώζονταν ὁ κόσμος ἢ τὸν ζυγὸ τοῦ πολέμου.*

Τὶ καιροὶ ἦταν κείνοι οἱ καιροὶ! Τὶ τέλεια πρὸ μᾶς φαίνονταν ἡ Εὐρώπη πρὸ θᾶβγαινε ἀπὸ αὐτὸν τὸν πόλεμο. Μᾶς φαίνονταν ὁ πόλεμος αὐτὸς σὰ μὴ μίαντομαχία. Μᾶς φαίνονταν πρὸς ζούσαμε τὴν γέννησι ἐνὸς κόσμου καινούργιου, πρὸ ἴσιον, πρὸ τίμιον, πρὸ δίκαιον, πρὸ ἰσοροπημένου. Μᾶς φαίνονταν πρὸς μὴ γιὰ πάντα πέφτανε τὰ παλιὰ εἰδωλα, πρὸς τὰ ἀνόνια ξερορίζωναν σύψυχα τὶς ψεύτικες ἀξίες. Οἱ τολεμιστῆς καὶ τῶν δυὸ στρατοπέδων ἀληθινὰ εἰλιφρινὰ πίστεψαν στὰ λόγια τοῦ Wilson. Οἱ γυναῖκες ἰ' ὅλες τῆς γωνιῆς τῆς Γῆς κρεμάστησαν στὶς 14 ἰσχύς πρὸς κήρυξε στὸν Κόσμο, σὰν σένα σωσίβιο καὶ ρυνηιδητὰ ὅλα ἡ ἀνθρωπότης ἀπαίτησε ἀπὸ τοὺς νικητῆς ἕνα χάριτι τοῦ κόσμου, ἕνα Καταστατικὸ τῶν λαῶν πρὸς τὶς ἀρχές αὐτῆς θὰ εἶχε ὡς βάση, μὲ σκοπὸ μὴν ἀληθινῆ, πραγματικῆ, ἀφοπλισμένη Εἰρήνη.

*Ὅλες οἱ ὑποσχέσεις ὅλων τῶν κυβερνητῶν ἀπὸ ὄν Bethmann Holweg ἴσαμε τὸν Wilson, ἀφῆσαν

νὰ νοιώσῃ ὁ Κόσμος πρὸς τὸ καταστατικὸ πρὸς θὰ ἔβγαινε ἀπ' αὐτὸν τὸν πόλεμο θὰ εἶχε τὴν ἀρνηση τοῦ πολέμου ὡς βάση.

Ὁ Bethmann Holweg, ἀρχικαγγελάριος τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀπὸ τὸ Νοέμβριον τοῦ 16 ἀκόμα, δῆλωνε μὲς τὸ Reichstag:

«Ὅταν στὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ πολέμου γνωσθοῦν οἱ θυσίες σὲ ἀνθρώπους καὶ σὲ πλοῦτο, μὴ μεγάλη κατακραυγὴ θὰ διασχίση τὴν ἀνθρωπότητα, γιὰ νὰ ζητήσῃ συμφωνίες καὶ συνεννοήσεις εἰρηνικῆς, πρὸς μὴ γιὰ πάντα θὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐπανάληψη παρόμοιας γιγαντιαίας καταστροφῆς. Αὐτὴ ἡ κραυγὴ θάναι τόσο δυνατὴ καὶ τόσο δικαιολογημένη πρὸς μοιραία θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σ' ἕνα πραγματικὸ ἀποτέλεσμα.» Ὁ Czerni, ὑπουργὸς τῶν ἔξωτερικῶν τῆς μακαρίτισσας Αὐστρουγγαρίας τὸν 8)βριον τοῦ 17 πῆγαινε πρὸς μακρυνά:

«Θέλουμε, ἔλεγε, νὰ περάσουμε γιὰ κληρονομιά στὰ παιδιὰ μας, μονάχα τὴν πίστη πρὸς εἶναι προφυλαγμένα ἀπὸ φοικώδεις καταστροφῆς σὰν αὐτῆς πρὸς ζοῦμε σήμερα. Τὸ μόνον μέσο: ὁ *Διεθνῆς γενικὸς ἀφοπλισμὸς καὶ ἡ λύση τῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν λαῶν μονάχα μὲ ὑποχρεωτικὴ Διαιτησία.*»

Τὶ ἄλλο εἶναι αὐτὰ τὰ λόγια, παρὰ αὐτὰ τὰ ἴδια πρὸς λέγαινε, πρὸς ζωντανά, πρὸς φανατικά καὶ οἱ κυβερνήτες τοῦ ἀντιμαχόμενου κόσμου. Ὅλοι τὸ θαῦμα περιέμεναν, ὅλοι τὴν σωτηρία ἀπὸ μὴ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, οἰκουμηνικὰ ξαπλωμένη, καὶ μὲ ἀληθινῆ, στερεά, νομικὴ ὑπόσταση.

Ἡ Κ. Τ. Ε., ὅπως βγήκε ἀπὸ τὴ Συνδιάσκεψη τοῦ Παρισιοῦ, ἦταν γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα τεράστια ἀπαρτίτευση. — Μᾶς εἶχαν ὑποσχεθῆ μὴ Παγκόσμια Ἐνωσι καὶ δὲν μᾶς ἔδωσαν παρὰ ἕνα στενὸ, μερικὸ, συνασπισμὸ ἀπὸ τοὺς νικητῆς τοῦ πολέμου καὶ μερικὰ οὐδέτερα κράτη. Ἀδικαιολόγητα, καὶ ὕστερα μάλιστα ἀπὸ ἐσωτερικῆς συγχρονιστικῆς ἐπαναστάσεις, ἀπέκλεισαν λαοὺς, γιὰ τὸν πόλεμο ἔτυχε νὰ εἶναι ἀντίπαλοι τους.

Σφιχτοδεμένη μὲ τὴν συνθήκη πρὸς ἐπιβάλανε οἱ νικητῆς στὸς νικημένους, μοιραία, ἄθελα, τὸ παραδέχομαι, ἡ Κ. Τ. Ε. ἀκολουθᾷ τὶς περιπέτειες αὐτῆς τῆς Συνθήκης. Χωρὶς αὐτόνομη ὑπόσταση, μὲνει βουβῆ σ' ὅλες τὶς τυρρανικῆς, ἀντιφατικῆς διατάξεις αὐτῆς τῆς Συνθήκης καὶ, ἀδύναμη, θωρεῖ τὴν φοβερὴ σύγκυση πρὸς μοιραία ἀκολούθησε τὸν πόλεμο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΙΩΑΝΝΙΔΗ

[Ἀπὸ τῆς διάλεξι πρὸς ἔγινε στὸ Ἑλληνικὸ Ὁδεῖον τὸν Ἰούνιον 1923].